

LELKIPÁSZTORI LEVÉL

Római Katolikus Egyházközség Vác - Felsőváros Plébánia

2018. NAGYBŐJT

Isten sajátos vezetése

Megkértem Istent, hogy vegye el a büszkeségemet,
de Ő azt mondta: nem.

Azt mondta, hogy a büszkeséget nem Ő veszi el,
hanem nekem kell feladnom azt.

Kértem Istentől, hogy fogyatékos gyermekem legyen egészséges,
de Ő azt mondta: nem.

Azt mondta, hogy a lelke egészséges,
a teste csak átmenet.

Kértem Istent, hogy adjon nekem türelmet,
de Ő azt mondta: nem.

Azt mondta, hogy a türelem a megpróbáltatás mellékterméke,
nem kapni, megszerezni kell.

Kértem Istent, hogy adjon nekem boldogságot,
de Ő azt mondta: nem.

Azt mondta, csak áldását adhatja,
a boldogság rajtam múlik.

Kértem Istent, hogy kíméljen meg a fájdalomtól,
de Ő azt mondta: nem.

A szenvedés eltávolít a világ dolgaitól
és közelebb visz Hozzá.

Kértem Istent, hogy adjon lelki fejlődést,
de Ő azt mondta: nem.

Azt mondta, hogy a fejlődés az én dolgom,
de hajlandó megmetszeni, hogy gyümölcsöt hozzak.

Kértem Istent, hogy segítsen másokat szeretni,
úgy, ahogy Ő szeret engem.

Erre azt felelte: látom, már kezdéd érteni.

A bőjt

A böjtöt sokan hajlamosak arra korlátozni, hogy nem esznek, vagy nem tévéznek. Ez is fontos, de van még számos módja, hogy a böjti készülletünkben gyakoroljuk az önfegyelmet.

1.

Adj a családnak egy adag szeretetet minden nap!

2.

Tartózkodj a dűhtől és gyűlölettől!

3.

Tartózkodj mások megítélésétől! Mielőtt ítélsz, emlékezz arra, hogyan tekint Jézus a mi hibáinkra.

4.

Tartózkodj a csüggedéstől! Tarts ki Jézus ígérete mellett, hogy az Ő terve tökéletes a Te életedre.

5.

Tartózkodj a panaszkodástól! Amikor panaszkodni készülsz, csukd be a szemed, és idézd fel azokat a szép pillanatok, amikor Jézus örömet adott szívedbe.

6.

Tartózkodj a megbántástól, elvárástól!

7.

Azon legyen, hogy megbocsáss mindazoknak, akik megbántottak valamivel!

Ha így próbálunk élni, megtapasztaljuk Isten áldását, Isten újjáteremtő érintését.

Mindennapok lelkigyakorlata nagyböjtben.

Nagyböjt vasárnapjain egy rendhagyó lelkigyakorlatra hívjuk a testvéreket. 10.00 órakor a Fehérek templomában 17.00-kor a Regőczi kápolnában a kiadott elmélkedési anyagról fogunk beszélgetni, megosztani tapasztalatainkat. Csöndes és hangos imában Isten elé állni...

Egy mélyebb Istenkapcsolatra szeretne elvezetni bennünket ez a lelkigyakorlat. A napi evangélium a lámpás a lábunk előtt, hogy vezessen bennünket. Az Ige testté lett, így jött közénk. Az Isten az Igén keresz-

től jött el hozzánk. Mi is az Igén keresztül tudunk eljutni hozzá. Ő az Út, aki elvezet bennünket Istenhez.

A 23.zsoltár egy-egy sora, arról való napi elmélkedés vezet bennünket előre ezen az úton. Egy metodista lelkipásztor könyvét használva kérdezzük meg magunktól ebben az időszakban. Valóban az Úr a pásztorom? Pál Feri atya gondolatai segítenek bennünket a meghitt Istenkapcsolat kialakításában. Hozzunk döntést, hogy minden nap imádkozunk és olvassuk a napi igét. Nyissuk meg a szívünket ezekben a hetekben. Meg fogjuk tapasztalni, hogy az élet tele lesz kicsi és nagy csodákkal.

Hogyan éljük ezt a *mindennapok lelkigyakorlatát*? A reggeli imában elmélkedjük át, hogy ez az ige, hogyan lesz „*nagyszerű lámpás lábam elé*” a nap különböző helyzeteiben, sajátosan a nehézségekben. Ha kicsit mélyebben átgondoljuk a választott igét, látjuk, hogy majdnem minden ige képes életem minden cselekedetéhez fényt adni – az Istennel való egyesülésre (a Vele egyesült cselekvésre) hívni. Napi megállásainkban, egy-egy cselekedet előtt vagy ima közben igyekezzünk átgondolni: vajon ez az ige most mit jelent számomra, milyen fényt ad következő órámhöz, cselekedetemhez?

23. Zsoltár.

*Az ÚR az én pásztorom,
nem szűkölködöm.*

*Füves legelőkön terelget,
csendes vizekhez vezet engem.*

*Lelkemet felüdíti,
igaz ösvényen vezet az ő nevéért.*

*Ha a halál árnyéka völgyében járok
is, nem félek semmi bajtól,
mert te velem vagy: vessződ és
botod megvigasztal engem.*

*Asztalt terítesz nekem ellenségeim
szeme láttára.
Megkened fejemet olajjal, csordultig
van poharam.*

*Bizony, jószágod és szereteted kísér
életem minden napján,
és az ÚR házában lakom egész
életemben.*

Keresztút a családban

I. Pilátus halálra ítéli Jézust.

A család a legszigorúbb ítélkező hely. De melyikünk Pilátus, és melyikünk Jézus? Minden helyzetben más és más. Uram! Ha Pilátusként igazságtalanul ítélkeznék családtagjaimról, juttasd eszembe, hogy semmi hatalmam, semmi tekintélyem, semmi jogom nem lenne, ha nem kaptam volna tőled, akár a házasság szentségében, a szülői tisztségben, vagy a gyermek jogán. De ezt nem hatalmaskodó (basáskodó) uralkodásra, ítélkezésre és zsarolásra kaptam, hanem a szeretet féltő, gondoskodó és a másikkal törődő irgalmasságára. Szeretneim felemelésére, és nem lesújtására. S ha én vagyok, Jézusom, akit a család ítélete sújt, add, hogy a te türelmeddel viseljem ezt. Ne vágjak vissza, ne sértődjek

vérig, ne essek kétségbe, hanem a tőled tanult alázattal fogadjam, érted és értük.

II. Jézus vállára veszi a keresztet.

Minden családnak van saját keresztje. Minden családtagnak is van saját keresztje. Merjük-e felvenni és egymásért hordozni? Uram! Sokszor nehezemre esik a családban a másik elfogadása, rossz szokásainak, hangulati kitöréseinek és önző viselkedésének elviselése. Mindez nehéz keresztet jelent számomra. Jobb lenne

lerázni magamról és nem venni róla tudomást. Elmenekülni előle. De hát nem azért helyeztél ebbe a családba, hogy idegenül és ridegen elzárkózzam mindentől, ami számomra kellemetlen, sőt azt akarod, hogy veled együtt felvegyem családunk keresztjét. Számomra a családom elfogadása lesz az üd-

vösség útja, még ha sokszor keresztet is jelent.

III. Jézus először esik el a kereszt súlya alatt.

Az élet terhe engem is földre sújt. A család néha nyomasztó teher. Én is hányszor vagyok teher családom számára. Ha mellettem elesik valamelyik családtag bűnével, gyarlóságával, vajon nem tekintek-e rá úgy, mint a farizeus: *"Én bezzeg nem vagyok ilyen! Saját maga okozta, viselje is a kínját!"* Meglátom-e, hogy benne te estél el Jézusom? Mert akkor nem lehetek részvétlen iránta, még ha a családi kötelék nem is indított volna együttérzésre. Amikor én esem el, mennyire várom, hogy

fölsegítsenek! Vagy elfogadom-e egyáltalán, hogy segítségemre sieszenek? Nem zárkózom-e magamba bűneim önérzetével, mondván: majd én magam megjavulok, majd

én magamtól fölkelek? Segíts megérteni, Uram, hogy egymás nélkül nem jutunk tovább családuink keresztútján sem.

IV. Jézus szent anyjával találkozik.

Az anyák fájdalmának állomása ez. Az anyák titkának állomása ez. Az anyák sorsának megszentelése. Az anya a szíve alatt hordott magzatot fájdalommal hozza világra. De fájdalomra örömmel fordul, amikor meghallja gyermeke sírását. Ez az első titka az anyáknak. Szívük aggódó fájdalommal van tele, amikor látják gyermekük betegségét, fájdalmát, lelki gyötrődését, ahogy mások bántják gyermeküket... Édesanyánk úgy tud mellettünk lenni, hogy néma jelenléte is gyógyít, vigasztal. Ez az anyák másik titka. De az anyák legnagyobb fájdalma, ha elveszítik gyermeküket.

Nemcsak ha meghal, hanem ha bűnben él, vagy ha hátat fordít a szülői szeretetnek. Ám az anyák még ilyenkor sem hagyják magukra gyermekeiket, lélekben utánuk mennek, és az első szóra visszafo-gadják őket. Ez az irgalmas, megbocsátó szeretet az ő legnagyobb titkuk. Ne éljünk vissza evvel, de ha kell, éljünk vele!

V. Cirenei Simon segít vinni Jézusnak a keresztet.

Ez a családapák állomása. Az apák áldozatának megszentelése. Itt megérthetjük az édesapák kereszthordozását. A családjáért dolgozó apa szeretete és felelőssége Isten szemében is nagyjelentőségű. Hiszen a teremtő Atya saját gondoskodó jóságát oltotta az apák szívébe. A munka fáradságát és örömét szenteli meg, ha nemcsak családjáért teszi, hanem Jé-

zusért is. Cirenei Simon fiai a Szentírás szerint követték apjukat a Krisztuskövetésben. Ez a nagy titka ennek az állomásnak, amelyet először még a Cirenei sem értett meg. Ezért vonakodott a kereszttől. Csak akkor kívánhatja egy szülő gyermekétől, hogy vallásos legyen, ha először ő maga jár Krisztus nyomában. Csak akkor teljesíti szülői gondoskodását, ha gyermekei legdrágább kincsével, jövőjük legfontosabb mozzanatával is törődik: a gyermekei lelkével és az örök üdvösségével. Ettől a kereszttől nem szabad vonakodnunk!

VI. Veronika kendőt nyújt Jézusnak.

A kendőt nyújtó szeretet állomása ez. A leleményes szereteté. A Krisztus arcát lelkünk kendőjére másoló szereteté. Milyen eszközte-lenül élt és tevékenykedett Jézus. Megmutatta, hogy nem kell sok do-

log, nem kellene drága eszközök, hogy szívünk szeretetét egymásnak kifejezzük, jelezzük. Mindig akad egy kendőnyi dolog a házban, hogy a családtagok könnyeit letöröljük, bánatát, fájdalmát enyhítsük. A szeretet leleményes, hirdeti Szent Pál a Korintusi levélben. Csak ne legyünk érzéketlenek mások iránt. Ne rejtőzzünk el önzésünk csigaházába. Ne sajnáljunk egymástól egy kendőnyi időt, szeretetet, hogy Krisztus arca kirajzolódhasson lelkünk kendőjén!

VII. Jézus másodszor esik el a kereszt terhe alatt.

A viszonzatlan szeretet titkának állomása ez. A viszonzást nem váró szereteté. Nem a kamatozó szereteté, hanem a Pazarlóé. Hányszor nyomnak földre azok a fájdalmak, amelyeket szereteteimtől kell elszednem. Mert ha ellenségeim ten-

nék ezt velem, azt még elviselném, mondja a zsoltáros is, de hogy a barátaimtól, sőt családtagjaimtól kapom, az lesújt újra. Sokszor fáj a viszonzatlan szeretet, a hálátlan-ság és a gyermek részéről elfelejtett sok sok szülői áldozat. Az évtizedek együttléte után eldobott házastársi hűség. A magukra maradt idős apák és anyák reménytelensége. De Jézust is éppen azok hagyták el, akiket szeretetével legjobban kitüntetett. Ő is beleroskadt ebbe, de aztán újból felállt és továbbment, hogy megtanítsa: a szeretetért sohase várj hálát és viszont szeretetet, mert a szeretetet nem kamatoztatni kell, hanem pazarolni!

VIII. Jézus szól a síró asszonyoknak.

A könnyek hatalmának állomása ez. A sírás titkának megfejtése hangzik el itt. Nemcsak az asszonyoknak

szól Jézus szava: „*Sírgatok magatok és gyermekeitek miatt!*” Magunk miatt, mert hűtlenek voltunk Istenhez, hűtlenek voltunk társunkhoz, nem szerettük eléggé a ránk bízottakat, mert saját vágyainkat akartuk mindenáron megvalósítani, mert féltünk önmagunkat egészen odaadni. A gyermekek miatt, akiket nem vállalunk világra hozni, akiket eldobott, elhagyott az önzés vagy félelem, akiket nem vártak szeretettel a szülők, akiket most se szeretnek a családban, akiknek lelkével nem törődik senki. A könny nem szégyellni való dolog, hanem nagy titok. Az anyák könnyét még Isten is engedi maga fölé hatalmasodni. Nemcsak az anyakét...

IX. Jézus harmadszor esik el a kereszttel.

A legsúlyosabb elesés állomása ez. A másokat is magával rántó zuhanás veszélye, de a legmé-

lyebb pontról való felkelés titka is. A szenvedélyek rabságának keresztjét egyre több embertársunk és családja is hordozza. Az alkoholista, a kábítószer rabja, de az önpusztító játékszenvedély is a legfontosabb szeretetkapcsolatokat zúzza szét, és rántja magával anyagilag, sőt erkölcsileg is a családot. Ám a legreménytelenebb helyzetből is van kiút. A harmadik elesésedből való felállással biztatsz minket erre, Krisztusunk! Beléd vetett mély hittel és bizalommal, beléd kapaszkodva mi is fel tudunk állni. És adj erőt a családtagoknak is, feleségeknek, férjeknek, gyermekeknek, szülőknek, hogy ne hagyják magára a gyengét, elesettet. Ne taszítsák ki a család védőszeretetéből, hanem együtt álljanak fel.

X. Jézust megfosztják ruháitól.

Nemcsak a ruhátlanság megaláztatossága, nemcsak az önmagunkból való kivetkőzés, de az önmagát elosztó szeretet állomása is ez. Micsoda szégyen a ruhátlanság szégyensége, a kiszolgáltatottság tehetetlensége! A divatozás által pedig éppen az ilyen elesettek iránti érzékünket veszítjük el. Milyen lelki szegénységre vall az önmagát lemeztelenítő szemérmertlenség vagy az önmagából kivetkőző erő-

szakosság! Csak önmagát megvalósítani akaró önzés, önteltség is megfosztja az embert önmagától, és nem marad mit adni: „*Semmit sem ad, aki mindent oda nem adott.*” Jézus mindent odaadott, még utolsó ruhadarabját is. Az igazi szeretet nem méricskél. Boldog házasság és család is ott terem, ahol mindnyájan a másikat akarják elsősorban boldoggá tenni, és nem a saját boldogságukat keresik csupán.

XI. Jézust keresztre szegeznek.

A *"nincs visszaút"* állomása ez. Ez a család és minden közösségi élet alkotmányának legfőbb paragrafusa. Keresztre szegezettnek lenni annyi, mint: elkötelezettnek lenni. Véglegesen, egymáshoz szegezettten férj és feleség, mint Jézus és a keresztt. A nincs visszaút legfőbb biztonsága. A megtartó szeretet legnagyobb erőforrása. Keresztre

szegezettnek lenni egyenlő azzal is, hogy családuknak közös meggyőződését vállalom és megvallom, abban hűséggel kitartok akkor is, ha hátránnyal jár, akkor is, ha szembe kell menni az egész világgal, akkor is, ha lenéznek érte vagy maradnak akár bolondnak tartanak miatta.

Jézus számára sem volt visszaút, mert ahogyan élete másokért való élet volt, úgy halálát is másokért, értünk vállalta. Ez a krisztusi alkotmány legfőbb paragrafusa.

XII. Jézus meghal a kereszten.

A halál titkának feltárulkozása ez az állomás. A szeretet erős, mint a halál, sőt annál is erősebb. Szeretteink elvesztésének fájdalmára ez az orvosság. A család szeretetének és hitének legnagyobb próbája szeretteink halála. Az idős kor, a súlyos betegség természeténél fogva könnyebbé teszi a halál elfo-

gadasát. A váratlanul vagy fiatalon elköltöző családtagok halála felháborít, mivel értelmetlennek látjuk és

lázadunk. Vannak családok, akik a gyermeket meg akarják óvni a halál szörnyűségétől. Vannak kultúrák, amelyek ki akarják iktatni a halál valóságát az életükből. Mégis csak egy jó megoldás van: szembenézni vele, és felvállalni Krisztussal. Akkor nem lesz törés sem a gyermek lelkében, sem a szeretetkapcsolatban, sőt Krisztusban folytonos marad a kapcsolatunk, mely a halálnál is erősebb és tartósabb. Krisztus halála a mi fel-támadásunk.

XIII. Jézus testét leveszik a keresztről és anyja ölébe fektetik.

A gyermekét elvesztő anya állomása ez. A természet rendjét fel-forgató titok. A kereszttől való megszabadulás mégsem a végső

megoldás. Az élet rendje szerint úgy kellene történnie, hogy a gyermekek temetik el a szüleiket, és nem fordítva. Mégis hányszor fel-forgatja a kíméletlen halál ezt a rendet! Hány édesanya tartotta már karjában halott gyermekét Mária óta. E mérhetetlen fájdalomra nincs sem emberi magyarázat, sem földi vigasz. A halált tartani ölkben, ahonnét az élet fakad? Csak isteni magyarázat van rá: „*nem hal meg örökre, fiad él, fel fog támadni*”. Ez az isteni válasz. Sokszor megszabadulunk a kereszttől, de mit sem használ, ha a halál foglyai maradunk. Önmagában ez még nem elég. Szívünk többre vágyik! Ezt a többre vágyást ki ne oltsátok lelketekből, gyermekeitekből!

XIV. Jézust sziklasírba temetik.

A sírok titkának állomása ez. A föld-be hulló mag bátorságának titka, az Isten hallgatásának beszédes üze-

nete. A sír bejárata elé még követ is gördítenek, mely elzárja a bent levő és a kint levők egymás felé vezető útját. A kő elhomályosítja a látást életünk nehéz, sötét pillanataiban, amikor szeretteink sírja fölött

állunk. Erősen próbára teszi hitünket, hogy igazak-e Jézus szavai az örök életről. Legyen a családban ilyenkor valaki, akinek eszébe jut a földre hulló mag sorsa, amely csak akkor hoz új termést, ha látszólag elpusztul, belehal, odaadja addigi életét. Szeretteink halála csak innét nézve veszteség, onnét az új élet gazdagsága. Legyen bátorságunk Krisztus ígéretére hivatkozni, hogy aki benne hisz, nem hal meg örökké. Egymás apostolai legyünk akkor is, amikor látszólag hallgat az Isten, látszólag távol van, mert valójában soha nincs olyan közel hozzánk, mint a fájdalomban, amikor soha nem tapasztalt új titkokat tár föl lelkünket átölelő hallgatásában.

*Miletics Katalin Janka
szobrászművésznő számos
munkája díszíti az ország
templomait, szakrális tereit.
Egyedi és különleges gondolatiságot
hordoznak plasztikái, faragásai,
érméi, domborművei.
A Kezek Keresztútja szokatlan
módon egy nulladik állomással
indul: a művésznő a
szenvedéstörténet részének
gondolja a szenvedés kelyhének
elfogadását, vagyis Jézus kimondott
"igen"-jét a Getszemáni kertben.
A Keresztút a feltámadás-képpel
fejeződik be.*

Mária-napok, más néven bann-eux-i hét volt január 17. és 21. között a váci Regőczy-kápolnában. Az ünnepi napok során szentmi-

sékre, szentségimádásra, rózsafüzér imádságra, zenés áhítatra és filmvetítésre került sor. A zárószentmisét Beer Miklós megyéspüspök mutatta be. - A Szűzanya banneux-i jelenésére emlékeztünk az elmúlt napokban, melynek tiszteletét Regőczy atya hozta el ide Vácra – kezdte szentbeszédét Beer Miklós váci megyéspüspök a vasárnapi szentmisén. – A Szűzanya sajátos módon mutatja meg, hogyan tudjuk hittel és bizalommal elfogadni az Úristen rendelkezéseit, élete arra példa, hogyan lehet a szenvedést, a betegséget, a gyászt elviselni, Fia keresztje alatt adott minden szenvedőnek erőt és reménységet minden nehézség elviselésére. A földi betegségek mindegyikére nincs csodaszer, ezért van már itt a földi életünkben szükségünk a mennyei orvosságra. Mikor a betegek szentségét kéri a hívő ember, tudatosan megéli gyöngeségét. Ez a világ elmúlik, de az örök élet zálogát megkaptuk az Úristentől. Jézus

Krisztus feltámadásával elhozta nekünk a megváltást. A szentáldozásban az örök élet gyógyszereit kapjuk meg Tőle – fogalmazott a főpásztor. Tanuljunk meg úgy imádkozni, hogy megéljük az Úristennel való találkozást, merjük kifejezni aggódalmainkat, félelmeinket, és jussunk el odáig, hogy rá bízunk életünket. A Szűzanya jelen van az életünkben, nem hagy magunkra minket és üdvösségünket akarja és munkálja, ezért kérjük segítségét abban, hogy megtanuljunk úgy imádkozni, hogy az Úristenre merjük bízni életünket és kérjük megtartó erejét és szeretetét minden naphoz – biztatott szentbeszéde végén a megyéspüspök. A liturgia keretében kiszolgáltatták a betegek szentségét azoknak, akik betegségükben egyesültek Krisztus szenvedéseivel, ezzel erősítve meg őket a földi életük nehézségiben, hiszen ennek a szentségnek a felvétele is felkészülés az Atya házába történő belépésre. A misén Laczhegyné Márta vezeté-

sével a kápolna kórusa és Boncz Katalin kántor teljesített zenei szolgálatot.

– Magyar Kurir –

Ökumenikus imahét

Január negyedik hetében a keresztények egységéért imádkoztunk. Motto: „*Jobbodat, Uram, megdicsőíti ereje*” Nagy bölcsességgel választották ki ezt az ígét a keresztények egységéért való imahét mottójául. Mennyi szenvedést okoztunk egymásnak kölcsönösen évszázadokon át, növeltük ezzel a szakadást, a gyanakvást és megosztottuk a családokat és a közösségeket. Szükségünk van az imára, hogy kérjük az egység kegyelmét, mint Isten ajándékát; ugyanakkor föl is ajánlhatjuk magunkat, hogy szeretetének eszközei legyünk a hidak építésében. Ebben a hónapban használjuk ki a mindennapos lehetőségeinket, és szöjünk szorosabbra, vagy vegyük fel újra a kapcsolatot azokkal, akikkel nem azonos egyházhoz tartozunk, közeljünk tisztelettel és barátsággal ezekhez az emberekhez és családokhoz.

Farsang

Febr.3.-án szombaton délután nagy készülődés volt a Galamb utcai

egyházi Oktatási központban. Egyházközségi bálra készülődtünk.

Több mint 120-an jelentkeztek. Ebben az évben is a vacsora előtt vídám műsort láthatunk. Szép volt a kórusok, hittanósok műsora, jelenete. Sinkó Pál

és neje Hajni voltak az est házigazdái, két fiuk Zsolti és Bence nagyon jó tánczenét játszottak ami sok párt meg is mozgatót. A tombolán idén is lehetett nyerni: többek között a plébánia körtefájának pálinkájából és Tibor atya szilvalekvárjából és egyéb sok kedves ajándékot. Köszönjük a szervezést!

Február 9-én a fiatalok, febr.10-én a fiatal családok gyűltek össze közösségünkben a Regőczi kápolna közösségi termében, hogy együtt farsangoljanak, játszanak, táncoljanak. Nagy öröm volt látni a fiatalokat.

Jegyesoktatás a plébánián

Jan. 28.-án tizennyolc pár részvételével megkezdődött a jegyes tanfolyam plébániánkon. A következő idő-

pontokban fognak találkozni:

- febr. 6.kedd 18.00 Vác Rákóczi téri Regőczi kápolna. Pécsi Rita egyetemi tanár, neveléskutató: „*Férfinak és nőnek teremtetten*” előadás
- febr. 25. vasárnap 16.00
- márc.18. vasárnap 16.00
- ápr.22. vasárnap 16.00: Regőczi kápolna. Szentmise végén a jegyesek megáldása. 17.00 -tól Tűzálló c.film a házasságról.
- máj. 27. vasárnap 16.00

Kripta a Fehérek temploma alatt

Huszonnégy évvel ezelőtt nagy szenzációt keltett a Fehérek temploma alatti kripta feltárása. Miután a múmiákat elszállították, urnasírhelyek lettek kialakítva. Nagyon sokan vásároltak urnahelyet és kedvelt temetkezési hely lett a Fehérek kriptája. Időközben ahogy növekedett a temetési igény, sajnos a kriptahasználat nem lett szabályozva. Mivel a kriptában még van lehetőség új urnahelyek kialakítására, a következő hónapokban megkezdődik ennek tervezése és kivitelezése. Emiatt mindenképpen egy új szabályozás kialakítása szükséges. November 25-re Közgyűlést hívtunk össze a hozzátartozók és azok számára, akiknek megváltott urnahelyük van a Fehérek kriptájában. A

felújítási munkák február közepén kezdődnek és április végéig tartanak. Ebben az időszakban alkalmanként a munkálatok miatt az urnatemetőt le fogjuk zárni. Ezt előre jelezni fogjuk.

Az életünk része a halálunk is.

Plébániánk nagyon aktív tagjától búcsúztunk január utolsó napjaiban, Dölle Miklós

bácsitól. Miklós bácsi 85 évvel ezelőtt született Fehérgyarmaton. A Piaristáknál járt iskolába, ott fejezte be tanulmányait. Első osztályos kisiskolásként ministráns volt Herhof kanonok mellett. Az iskola befejezése után autószerelőnek tanult. Nagyon elismert szakember volt Vácán, távoli helyekről is felkeresték. 16 tanulónak adott kezébe szakmát.

Az egyházközségben aktív szerepet töltött be évtizedeken keresztül. Zavetz atya fő munkatársa volt. Még az utolsó években is segített a misebor beszerzésében, a templom őrzésében. Hálát adunk életéért. Nyugodjon békében.

Hírek

- Nagyböjti időszakban pénteki napokon 15.00-kor a Kisváci kápolnában keresztúti ájtatosságot végzünk.
- Nagyböjt 1.vasárnapján a 8.30-as mise végén elsőáldozásra készülőköt mutatattuk be.
- Ezen a vasárnapon kezdődött 10.00-kor a Fehérek templomában, 17.00-kor a Regőczy kápolnában: *A Mindennapok lelkigyakorlata*. Előadás, csoportbeszélgetés a nagyböjti lelkigyakorlatos füzet alapján. – Az *Úr az én pásztorom?* c. lelkigyakorlatos kiadvány kapható a sekrestyében és a plébánián. A lelkigyakorlathoz lehet csatlakozni a Nagyböjti vasárnapokon.
- Márc.6. 9.00 Anyák lelkigyakorlata
- Márc. 26-27-28. 7.15:Nagyböjti lelkigyakorlat.
- Márc.30. 9.30 Nagypénteki ke-

resztút a Spinyéri kápolnához.

- Ápr.21. Bérnalkozók lelkigyakorlata.
- Ápr.22.11.00 Bérnalkás.
- Május 13. 8.30 Elsőáldozás.
- Május 19.18.00 Pünkösdi virrasztás a Rókus kápolnában utána szeretetvendégység a plébánián.
- Május 20.17.00 Felnőtt keresztelés, elsőáldozás a Regőczy kápolnában.
- Május 21. Pünkösdhétő Zarándoklat Panonnhalmára.
- Jún. 2. 10.00-tól Egyházközségi júniális a Spinyéri kápolnánál.
- Jún. 3. hete: Napközis tábor.
- Jún. 4. hete: Elsőáldozók tábora.
- Júl. 4-8. Hittanos tábor Dömös.
- Júl. 27-29. Családos tábor Leányfalu.
- Aug. 13-16. Ifi lelkigyakorlat.
- Aug. 17-19. Egyházközségi lelki-gyakorlat Kismaros.

Még öt perc volt a szünetből. Az 5. osztályosok vidáman, zajongva rohangáltak az osztályteremben, de érezni lehetett az izgatottságukat is, hiszen pontban 16 órakor kezdődött a hittanóra, és tudták, hogy dolgozatot fognak írni.

Amikor a tanárnő belépett az osztályterembe, a zsidongó gyerekek elcsendesedtek, és elfoglalták helyüket. *“Szeretném, ha egyszerűen, a saját szavaitokkal válaszolnátok két kérdésre: Ki az Isten? Honnan tudjátok, hogy Isten létezik, mikor senki sem látta?”*

Alig telt el húsz perc, már minden gyermek befejezte a munkát, a tanárnő elkezdte felolvasni a beadott munkákat. 29 dolgozatban ugyanazokat a szavakat, kifejezéseket ismételték a gyerekek: *“Isten a mi Atyánk....” “Ő teremtette a földet ... és a tengert.... és mindent, ami létezik”* De a harmincadik? Ezt a dolgozatot Ernestino, a kis szőke gyerekek írta.

“Gyere Ernestino, olvasd fel a dolgozatod az osztálynak” – fordult a tanárnő Ernesto felé. A kis szőke fiúcska megszeppenve, kissé habozva állt ki az osztály elé. Félt a megaláztatástól, félt, hogy kinevetik. Könyvek árasztották el kis sápadt arcát. A tanárnő kedvesen, mosolyogva biztatta, ne féljen, bátran olvassa, amit leírt. Ernestino félve, suttogó hangon olvasott: *“Isten olyan, mint a cukor, amit édesanyám minden reggel a teámba tesz. Nem látom a csészében, de ha édesanyám nem tenné bele, azonnal észrevenném,*

hogy hiányzik! Tehát az Isten ilyen, ha nem is látjuk, de tudjuk, ha Ő nincs az életünkben, az élet keserű és ízetlen.”

Az osztálytársak tapsolni kezdtek. A tanárnő megköszönte Ernestinonak és kiegészítette a gyermek szavait: *“Látjátok, ez a bölcsesség, sok mindent nem tudunk, nem ismerünk, de egyszerű szavakkal el tudjuk mondani, hogy Isten része az életünknek. Sok filozófus küzd azzal, hogy minél pontosabban meghatározza az Isten „fogalmát”. A festők vászonra festik, úgy ahogy az a fejükben megjelenik. Lelkészek, papok, gyönyörű beszédekben írják le az Urat... Isten nem egy fogalom, nem egy koncepció, nem egy ideológia... Olyan, mint a friss januári levegő... És édes, mint a cukor!”*

Akarsz szépen és bölcsen élni? Ne felejts el, cukrot tenni az életedbe!

(Nicolae Geanta)

A Felsővárosi Plébánia számlaszáma:
11 742094-201 22841

Irodai idő a plébánián:
hétfő, kedd: 15.00 - 17.00
szerda: 9.00 - 12.00, 15.00 - 17.00
péntek: 8.00 - 12.00

www.feherektemploma.hu
vacfelsovaros@gmail.com